

Dosarul nr. 2ra-1885/19

Instanța de fond: Judecătoria Criuleni, sediul Central – V. Suci

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici

Î N C H E I E R E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marina Borta, reprezentată de către avocatul Cristina Iachimov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Marina Borta împotriva lui Vladimir Bobic, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni (succesor în drepturi Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial) cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și obligarea înregistrării dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Vladimir Bobic și apelul declarat de avocatul Valeriu Ciuntu, în interesele apelantului Vladimir Bobic, s-a casat hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central cu adoptarea unei noi hotărâri prin care s-a respins acțiunea înaintată de către Marina Borta,

constată:

La 05 octombrie 2018 Marina Borta a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Bobic, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni (succesor în drepturi Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial) cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

În motivarea cererii de chemare în judecată Marina Borta a indicat că prin hotărârea din 24 decembrie 1999 a Judecătoriei Criuleni a fost desfăcută căsătoria între Marina Borta (Palagniuc) și Vladimir Bobic, iar prin ordonanța din 05 decembrie 2003 a Judecătoriei Criuleni s-a dispus încasarea din contul lui Vladimir Bobic în beneficiul Marinei Borta a pensiei pentru întreținerea copiilor minori xxxxx, născut la xxxxxx, xxxxx, născut la xxxxx și xxxxx, născută la xxxxx, în cuantum de ½ din salariu și alte venituri.

Titlul executoriu a fost depus spre executare încă în anul 2003, însă debitorul Vladimir Bobic nu a achitat pensia de întreținere, copiii aflându-se doar în grija și la întreținerea sa exclusivă.

Marina Borta a mai indicat că în conformitate cu încheierea executorului judecătoresc Dumitru Braniște nr. 097r/a-419R/14 din 29 ianuarie 2014, debitorului Vladimir Bobic i-a fost calculată suma datoriei pentru pensia de întreținere a copiilor în mărime de 153976 lei, aceasta fiind în creștere deoarece debitorul Vladimir Bobic refuză să achite datoria, iar executorul judecătoresc nu poate urmări

bunul imobil în care locuiește acesta din motiv că nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Astfel, reclamanta a evidențiat că în conformitate cu certificatul eliberat de Primăria s. Dolinnoe, debitorul Vladimir Bobic locuiește în casa nr. 54 și achită serviciile comunale și impozitul din anul 1998 până în prezent, iar conform certificatului nr. 465 din 29 septembrie 2017 acesta locuiește în casa indicată în baza testamentului mamei sale Fevronia Bogacic din 22 februarie 1990, fapt ce se confirmă și prin copia din Registrul de evidență a gospodăriilor din Primăria s. Dolinnoe, în care este indicat testamentul ca temei pentru înregistrarea dreptului lui Vladimir Bobic de a locui, în același act fiind indicat și certificatul de moștenire, însă fără număr și dată.

Reclamanta Marina Borta consideră că Vladimir Bobic locuiește și deține bunul imobil, a acceptat succesiunea în mod tacit, prin folosință, deci este proprietarul imobilului indicat, însă refuză să-l înregistreze oficial în conformitate cu legislația în vigoare, ceea ce denotă că el intenționat refuză înregistrarea pentru ca bunul dat să nu fie urmărit de către executorul judecătoresc pentru stingerea datoriilor acumulate la pensia pentru întreținerea copiilor minori.

Totodată, Vladimir Bobic nu se angajează în câmpul muncii, alte imobile, terenuri sau venituri nu are, astfel o altă posibilitate de a încasa suma datorată din contul acestuia nu există.

Reclamanta Marina Borta a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate a lui Vladimir Bobic asupra imobilului amplasat în s. xxxx, raionul Criuleni nr. xxxx și a obliga Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni să înregistreze dreptul de proprietate asupra imobilului enunțat pe numele lui Vladimir Bobic, din numele creditorului.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, acțiunea oblică a creditorului Marina Borta către debitorul Vladimir Bobic a fost admisă și s-a permis creditorului Marina Borta să exercite în numele debitorului său Vladimir Bobic drepturile și acțiunile patrimoniale neexercitate de către acesta privind intabularea și înregistrarea la Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Criuleni a dreptului de proprietate a lui Vladimir Bobic, referitor la imobilul care se află pe adresa s. xxxxxx raionul Criuleni nr. xxxxx.

În susținerea soluției sale, instanța de fond cu trimitere la prevederile art. 599 alin. (1) Cod civil (în redacția anului 2002) a ajuns la concluzia că odată ce la momentul înaintării acțiunii oblice de către creditorul Marina Borta, creanța pe care o deține este una certă, lichidă și exigibilă, iar fiindcă debitorul nu își înregistrează dreptul de proprietate asupra casei de locuit, de a permite creditorului Marina Borta să exercite în numele debitorului său Vladimir Bobic drepturile și acțiunile patrimoniale neexercitate de către acesta privind înregistrarea la Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Criuleni a dreptului de proprietate a lui Vladimir Bobic referitor la imobilul care se află pe adresa s. xxxxx, raionul Criuleni nr. xxxxx.

Prin decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel declarată de către Vladimir Bobic și apelul declarat de avocatul Valeriu Ciuntu, în interesele apelantului Vladimir Bobic, s-a casat hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Central cu adoptarea unei noi hotărâri prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Marina Borta împotriva lui Vladimir Bobic, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni (succesor în drepturi Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral

Teritorial) cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

În susținerea soluției sale, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. 316 alin. (1) și (2), 320 alin. (1) – (3), 321 alin. (2), 599 alin. (1) Cod civil (în redacția anului 2002) și art.4 alin. (2) lit. b) și 59 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, a reținut că pentru admiterea pretențiilor oblice ale Marinei Borta, ce vizează casa de locuit nr. xxxxx din s. xxxxx raionul Criuleni, prin acceptarea succesiunii rămase după decesul predecesorului acestuia Fevronia Bogacic în baza testamentului nr. 7 din 22 februarie 1990, aceasta urmează să probeze că imobilul vizat în acțiunea Marinei Borta a făcut parte din proprietatea defunctei Fevronia Bogacic, că Vladimir Bobic are calitatea de succesor al acesteia și că ultimul a acceptat succesiunea rămasă.

Astfel, instanța de apel a conchis că la materialele dosarului lipsesc probe ce ar dovedi că casa de locuit enunțată ar fi aparținut cu drept de proprietate defunctei Fevronia Bogacic, mențiunea în testament cu referire la testarea unei case de locuit cu anexe fiind insuficientă în vederea deținerii la data decesului a testatorului a dreptului de proprietate asupra casei de locuit vizate în speță, iar Marina Borta nu a înaintat prin acțiunea dedusă judecății pretenții cu privire la constatarea acestui fapt și nu a prezentat probe în acest context.

Totodată, instanța de apel a relevat că la materialele dosarului lipsesc probe ce ar dovedi că testamentul pus de intimată la baza pretențiilor sale, ar fi fost în vigoare la data decesului defunctei, circumstanță relevantă în contextul dispozițiilor art. 1465 Cod civil, având în vedere că Vladimir Bobic nu este moștenitor de clasa I al defunctei nominalizate, astfel încât existența acestor discrepante exclude posibilitatea determinării calității de succesor a lui Vladimir Bobic.

În același context, instanța de apel a reținut că pentru recunoașterea dreptului de proprietate al lui Vladimir Bobic asupra casei de locuit enunțate și înregistrarea acestuia, Marina Borta urma să probeze că Vladimir Bobic a acceptat cel puțin o parte din succesiunea pretins testată acestuia de către defuncta Fevronia Bogacic, prin depunerea unei declarații de acceptare sau prin intrarea în posesia averii succesoriale în termen de 6 luni de la decesul predecesorului. Or, instanța nu este îndreptățită de a constata din oficiu acceptarea de către Vladimir Bobic a succesiunii prin intrarea în posesie în lipsa unei astfel de pretenții. Iar, adeverința eliberată de Primăria s. Dolinnoe, raionul Criuleni nr. 465 din 29 septembrie 2017 referitoare la faptul că Vladimir Bobic exercită posesia asupra imobilului în litigiu în baza testamentului nr. 7 din 22 februarie 1990 nu poate fi reținută, în contextul în care în această adeverință nu se specifică dacă autoritatea emitentă a verificat valabilitatea testamentului defunctei Fevronia Bogacic la data decesului acesteia.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 01 august 2019, a depus recurs Marina Borta, reprezentată de către avocatul Cristina Iachimov, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe. (f.d. 121 – 128)

În motivarea recursului Marina Borta a indicat că decizia instanței de apel este una neîntemeiată și nemotivată, fiind aplicate eronat normele de drept material, or odată ce Vladimir Bobic locuiește și deține în fapt imobilul, aceasta indică la faptul că Vladimir Bobic a acceptat succesiunea în mod tacit, prin folosință, deci el este proprietarul imobilului, însă refuză să-l înregistreze în conformitate cu legislația în vigoare.

La 25 septembrie 2019 Vladimir Bobic a depus referință, prin care a solicitat

declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece nu se încadrează în prevederile art. 43 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. Totodată, consideră că decizia instanței de apel este una întemeiată, bazată pe normele legale care au fost corect aplicate la motivarea și emiterea deciziei recurate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 30 mai 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 24 iunie 2019, expediată prin intermediul serviciului poștal la data de 26 iunie 2019, fapt ce se atestă prin scrisoarea de însoțire nr. 6646 (f.d. 113), însă la materialele dosarului nu se regăsesc careva probe care ar indica la recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către recurentă.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Marina Borta, reprezentată de către avocatul Cristina Iachimov, la 01 august 2019 se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Marina Borta, reprezentată de avocatul Cristina Iachimov, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Marina Borta, reprezentată de avocatul Cristina Iachimov a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Marina Borta, reprezentată de către avocatul Cristina Iachimov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Marina Borta, reprezentată de avocatul Cristina Iachimov și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marina Borta, reprezentată de avocatul Cristina Iachimov, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Marina Borta, reprezentată de avocatul Cristina Iachimov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas